

Τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας» μετακομίσθη εἰς τὸ ἰσόγειον πᾶνωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μόστρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγγέσμου, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

Ἐνεκα τῆς μετακομίσσεως ταύτης εἰς μέρος οὐχὶ τόσῳ κεντρικὸν ἢ κατὰ φύλλον πώλησις τῆς «Ἑστίας» θὰ γίνεταί τοῦ λοιποῦ, πρὸς εὐκόλιν των ἀναγνωστῶν αὐτῆς, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ γραφεῖῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς διὰ τῶν συνήθων ἐφημεριδοπωλῶν, οἵτινες θὰ ἔχωσι καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα φύλλα τῆς «Ἑστίας» πρὸς πώλησιν.

Τόμοι τῆς «Ἑστίας» καὶ παλαιὰ φύλλα θὰ πωλῶνται, ὡς πρότερον, ἐν τῷ γραφεῖῳ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν Ῥώμῃ προκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν μνημείου εἰς τὸν μέγαν Ἰταλὸν ζωγράφον Ραφαήλ. Τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ἡ κρίσις ὀλεῖ ἀπαγγελοῦ τὴν 28 Μαρτίου 1883, ἡμέραν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Ραφαήλ. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ τὸ μνημεῖον ὀ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνδριάντα τοῦ Ραφαήλ ἰδρυσμένον ἐπὶ ἐσθρῶς ὑποβάθρου, περὶ ὃ ὀ καλλιτέχνης δύναται νὰ τοποθετήσῃ ἄλλα ἀγάλματα μικροτέρου μεγέθους, ἀνάγλυφα καὶ κοσμήματα σέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν κυρίαν παράστασιν. Καὶ τὰ μὲν ἀγάλματα ἔσσονται μαρμάρινα, τὰ δὲ ἀνάγλυφα καὶ κοσμήματα δύνανται νὰ εἴνε καὶ ὀρειχάλκινα. Ἡ ὀλη δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τοῦ μνημείου τούτου, ὀπερ στηθῆσται ἐν τῇ μεγαλειτέρῃ πλατείᾳ τοῦ Οὐρβίνου, γενεῶν οἴλου πόλεως τοῦ Ραφαήλ, ὀρίσθη εἰς φράγκα 80,000. Τελευταία δὲ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν τῶν προτύπων καὶ σχεδιογραφημάτων ἐτάχθη τῇ 28 Φεβρουαρίου τοῦ 1883.

Ἡ ἔκδοσις τῶν προτύπων ὀλεῖται ἀνοίχθῃ εἰς τὸ κοινὸν τὴν 28 Μαρτίου 1883, ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ ἀθανάτου ζωγράφου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ γενήσεται γνωστὸν μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐκθέσεως.

— Νέος διαγωνισμὸς πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ πρὸς κατασκευὴν μνημείου εἰς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Τοιοῦτος εἶχεν, ὡς γνωστὸν, προκηρυχθῆ πέρυσιν, ταχθέντων τριῶν βραβείων διὰ τὰ τρία κάλλιστα σχέδια, ὀν τὸ πρῶτον ἀπενεμήθη εἰς τὸν Γάλλον ἀρχιτέκτονα Νέποτ. Ἐπειδὴ ὀμως καὶ ἔκ των τριῶν βραβευθέντων σχεδίων οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον ἐκτελέσεως, ἢ πρὸς ἔδρυσιν τοῦ μνημείου ἐπιτροπὴ πρόκειται νῦν νὰ προκηρύξῃ νέον διαγωνισμὸν, ὀυτίνος τὸ πρόγραμμα ἔσται μᾶλλον ὀρισμένον ἢ τὸ πρῶτον, καταδεικνύον καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως, ἐν ἣ τὸ μνημεῖον ὀλεῖται ἀνεγερθῆ.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ὀ πληθυσμὸς τοῦ Αουδίνου ἀνέρχεται νῦν εἰς 3,814,471 ἔπομένως ἀπὸ τοῦ 1871 παρουσιάζει ἀξῆσιν 560,311 ψυχῶν.

— Τὰς ἐπομένους πληροφορίες περὶ τῶν καθ' ὀλην τὴν γῆν ἀπαρχουσῶν μ. α. σ. σ. ν. κ. ὀν στοῶν ἐδρίσκομεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδῃ :

Ἐν ἔτει 1880, ἀφ' ὀυ χρονολογεῖται ἡ τελευταία ἐπίσημος στατιστικὴ, ὀπῆρχον καθ' ὀλον κόσμον 137,065 μασσωνικά ἄστοι, ἄτινες κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συνέλεξαν ἔξ ἐκουσίων ἐράνων 4,000,000,000 φράγκων.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 1,395,693,000 φράγκα ἐδαπανήθησαν εἰς συντήρησιν τῶν στοῶν, ἐκτῶπις ἐφημερίδων καὶ συγγραμμάτων, ἀναπόκρισιν, γραφικῶν ὀλην κτλ. 1,785,967,000 ἐδόθησαν εἰς συνδρομὴν ἐνδῶν μασσωνίων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, 597,658,000 εἰς χῆρας καὶ ὀρφανὰ μελῶν διαφόρων στοῶν, 246,921,000 εἰς δυστυχεῖς μὴ ἀνή-

κόντας εἰς τὴν μασσωνίαν καὶ 428,965,000 φράγκα εἰς φιλανθρωπικά καταστήματα καὶ σχολεῖα.

Παῶν των στοῶν δύο εἰσιν αἱ σπουδαιόταται, ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ τῆς Νέας Γόρλης, ἔξ ὀν ἔκείνη μὲν ἀριθμεῖ 101,000 μέλη, αὕτη δὲ 80,000.

— Ἐν Βιέννῃ ἐπακηρύχθη ἐσχάτως ἡ πεντηκοστὴ ἐπέτειος τῆς ἐφευρέσεως των φωσφῶρων, ἡς τὴν τιμὴν διαμψιθῆτοςαι τρεῖς Ἀυστριακοί, οἱ Kamerer, Roman καὶ Prehel. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀπερ τὰς 100,000 ἐργατῶν ἀγρολοῦνται εἰς κατασκευὴν τοῦ ἐνοῦ καὶ ἡμίσεος δισκατομμυρίου φωσφῶρων, ἄτινα καίονται καθ' ἔκαστην.

— Γερμανικὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι ὀ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπεκύρωσε τὸ ὀσῶδληθὲν αὐτῷ πρόγραμμά διελθοῦς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, συγκληροτηθρομένης τὸ προσεχῆς ἔτος ἐν Μονάχῳ.

Ἐν τοῖς δημοσίῳις γυμναστηρίῳις ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἐξέτασις των πρώτων δημοδιδασκάλων, ὀτινες ἐτελειοποιήθησαν καὶ εἰς τὴν γυμναστικὴν. Ἡ ἐντολὴ αὕτη εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν δοκιμώτατον κ. Ν. Πύργον, ὀστις δι' ἐυγλώττου λογιόδιου τὸν ἰνώπιον τοῦ κ. ὀπουργοῦ, των τμηματάρχων κ. Δ. Πανταζῆ καὶ Σπ. Λίμπρου, πολλῶν λογιῶν ἀνδρῶν καὶ πλήθους κόσμου φιλοπρόδου εἶπε τὸν ἐδγενῆ σκόπον τῆς σωμασκίας των ἐλευθέρων ἀνδρῶν κατὰ τὸ νεώτατον σύστημα καὶ ἀπέδειξε τὴν τῇ πατρίδῃ ὀφείλειαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὀραν οἱ ἐξασηθέντες ἀπέδειξαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὅτι ἐμορφώθησαν διδάσκαλοι καλοὶ πρὸς μεγάλην χαρὴν των παρισταμένων, τὰ ἄριστα προσιωχιζόμενον εἰς τὴν πατρίδα ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς γυμναστικῆς.

— Αἱ ἐξῆς ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς ἐν Αλαμῖα ἡ «Πέλοπις», ἐν Καλάμας ἡ «Ἀνόρθωσις», ἐν Τυρνάβῳ ἡ «Ἐλέκευς» καὶ ἐν Κερκύρα ἡ «Σύολος».

Ἀγγέλλεται δὲ καὶ ἡ ἐν Κερδίττῃ ἔκδοσις ἐφημερίδος ὀπὸ τὸν τίτλον «Κερδίτσα».

— Ὁ ἐκ των διευθυντῶν τοῦ «Νεολόγου» καὶ ἀρχισυντάκτης αὐτοῦ κ. Σ. Γ. Βουτοράς ἀσχολεῖται εἰς μεταφρασίν ἔμμετρον τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος ὀραματικοῦ ἔργου τοῦ Βίκτωρος ὀυγκῶ «Τροκουεμάδας». Ἀποστάματα τῆς μεταφράσεως ταύτης ἐδημοσιεύσεν ὀ κ. Βουτοράς ἐν τοῖς τελευταῖῳις φύλλοις τοῦ «Νεολόγου».

— Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀπὸ τοῦ ἐκ Μακεδονίας ἱατροῦ κ. Γ. Ν. Δοστίου βιβλιαρίον ὀπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἀνθρωπος ὀπὸ ἔποψιν φυσικὴν (ὀντολογικὴν) καὶ ὀ ἀληθῆς προορισμὸς αὐτοῦ κατὰ τοὺς νεωτάτους φυσιοδίφας».

— Ἐν Σμάρνῃ παρεστάθη νέον πρωτότυπον ὀραμα ὀπὸ τοῦ οἰάσου τοῦ κ. Ταδουλάρη «Ἡ ὀρφανὴ τῆς Σμάρνης», ἔργον τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀμαθλαίας» κ. Γ. Κ. Ὑπερίδου.

BIBLIA

2615. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἐτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 5 Σεπτεμβρίου 1882. Ἀρ. 0. 349 (297). Λεπτά 25.

Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὀδὸς Ἀγγέσμου, ἀρ. 9. 4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ καμένο βουνὸ (Διήγημα ἐκ των τῆς βασιλείσεως τῆς Ῥωμουναίας. Μετάφρ. ἐκ τοῦ ἄουμουνικοῦ). Τὸ ἀκούσιον ταξείδιον. (Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Ἀγροτικαὶ ἐπιστολαὶ ὀπὸ Γεωργίου Ἀρσίνην. — Ἡ ἀίρεσις καὶ ἡ πολιτεία των Μορβάνων. — Ἄγωνα ἐπιτροπείματα ἐν Παρισίῳις. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεσις. — Πρακτικαὶ γνώσεσις (Διατήρησις κυνηγιῶν).

2616. Ἐγχειρίδιον τοῦ καλυμθῆτοῦ μετὰ προσθήκης θεωριῶν ἐπὶ των λουτρῶν ὀδροθεραπευτικῆς κτλ. Διανέμεται πρὸς ὀφέλους των ἐξ Αἰγύπτου προσφύγων ὀμογενῶν. Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὀπὸ Δ. Β. Φραγκοπούλου. Τιμὰτις ὀραχμῆς νέας. Ἐν Πάτραις. Τυπογραφεῖον Π. Ἐμορφοπούλου 1882. 16", σελ. 79.

2617. Ἑταιρεία των τυπογράφων καὶ βιβλιαδετῶν